

Debreceni Ítéltábla

Gf.IV.30.016/2026/7.

A Debreceni Ítéltábla a Hegyeshalmi Ügyvédi Iroda (FÉL CÍME, ügyintéző: dr. Hegyeshalmi Zoltán ügyvéd) által képviselt FELPERES NEVE (FELPERES CÍME) felperesnek – dr. Makai Krisztián ügyvéd (FÉL CÍME) által képviselt ALPERES NEVE (ALPERES NEVE) alperes ellen közgyűlési határozat hatályon kívül helyezése és iratbetekintés biztosítása iránt indított perében a Miskolci Törvényszék 20. sorszám alatt kiegészített 13.G.40.050/2025/18. számú ítélete ellen az alperes 21. sorszámú fellebbezése folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett részét helybenhagyja.

Megállapítja, hogy 48 000 (negyvennyolcezer) forint le nem rótt fellebbezési illetéket az állam visel.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] Az alperes közgyűlése a 2024. október 23-án meghozott .../2024.10..... számú határozatával úgy döntött, hogy az Alapszabály 12.b) pontja alapján felmondja a felperes tagsági viszonyát, ezért felszólította az intézőbizottságot, hogy 30 napon belül folytassa le ennek adminisztrációját. E közgyűlési határozatra tekintettel az intézőbizottság 2024. november 19-én azt az egyhangú határozatot hozta, hogy 2024. december 19-től felmondja a felperes tagsági viszonyát, mert az Alapszabály 11. bekezdésének több pontját is megsértette. Tájékoztatva a felperest arról, hogy az Alapszabály 15. pontja alapján a határozat ellen a kézbesítéstől számított 15 napos jogvesztő határidőn belül lehet fellebbezést benyújtani az intézőbizottsághoz, de a közgyűlésnek címezve.

[2] E határozatot az alperes postai úton küldte meg a felperes tagnyilvántartásban foglalt lakcímére. Erről a címről azonban a felperes 2022. április 12-én elköltözött, az új lakcímét pedig nem jelentette be a tagnyilvántartást vezető titkárnak. Az új címet ugyanakkor az alperes elnöke enélkül is ismerte, mert 2024. május 21-én olyan nyilatkozatot írt alá a vadásztársaság nevében a felperes afrikai vadászatahoz, amely tartalmazta ezt az adatot. A felperes régi címére megküldött intézőbizottsági határozatot a posta 2024. december 7-én „nem kereste” jelzéssel ellátva küldte vissza az alperesnek. Időközben a felperes – a jogi képviselője útján – kérelmet nyújtott be az alpereshez a 2019-2024. között keletkezett vadásztársasági iratok megtekintése iránt, amelyet a vadásztársaság 2024. december 5-án vett

át, ez a kérelem pedig szintén tartalmazta a felperes új lakcímét. Az iratbetekintési kérelmet az alperes nem teljeskörűen teljesítette.

[3] Az intézőbizottság határozatát a felperes 2025. január 14-én kapta meg az alperes akkori jogi képviselőjétől, azzal szemben pedig fellebbezést terjesztett elő, amelyet az alperes 2025. január 29-én vett át. Ennek folytán az alperes közgyűlése 2025. február 1-én meghozta a .../2025. számú határozatát, amely szerint „meghallgatta és 26 igen, 1 nem, 2 tartózkodás mellett elfogadta az intézőbizottság 2024. november 19-én hozott határozatát T. I. tagsági viszonyának felmondásáról, és mivel T. I. 15 napon belül nem adott be fellebbezést a közgyűléshez, és az ezt követő 30 napban nem indított keresetet, ezért a vadásztársaság az elsőfokú határozatot hatályában fenntartotta.”

[4] A felperes a 2025. február 22-én benyújtott, utóbb módosított keresetében az alperes .../2025. számú közgyűlési határozatának hatályon kívül helyezését kérte az intézőbizottság 2024. november 19-én kelt határozatára is kiterjedően. Arra hivatkozott, hogy a felmondás nem tartalmaz olyan okot, amely az Alapszabály 14. pontja alapján a tagsági viszony egyoldalú megszüntetését megalapozta volna, hanem csupán annyit rögzít, hogy megsértette az Alapszabály 11. pontját, amely nem minősül érdemi indokolásnak. Az alperes ismerte az új lakcímét az afrikai vadászatához szükséges nyilatkozatból és az iratbetekintési kérelme alapján is, ennek ellenére az intézőbizottsági határozatot a régi címére próbálta kézbesíteni azért, hogy megfossza őt a jogorvoslati jogától. Mivel pedig e határozatot csak 2025. január 14-én vette át, a 2025. január 29-én érkezett fellebbezése nem késett el, ezért a közgyűlési határozat valótanul állapította meg, hogy az intézőbizottsági határozatot határidőben nem fellebbezte meg. A felperes keresete kiterjedt arra is, hogy a bíróság helyezze hatályon kívül a közgyűlés .../2025., .../2025., .../2025., .../2025., .../2025., .../2025., .../2025., .../2025. és .../2025. számú határozatait. Arra hivatkozott, hogy amennyiben a felmondás nem volt jogszerű, szavazhatott volna a 2025. február 1-én megtart közgyűlésen, ezért az ott elfogadott határozatok jogellenesek. Kérte továbbá az alperes kötelezését arra is, hogy biztosítson betekintést a vadásztársaság 2019-2024. években keletkezett irataiba.

[5] Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Arra hivatkozott, hogy a felperes új lakcímét nem ismerte, mert azt nem jelentette be és a lakcímváltozást a kialakult gyakorlat szerint a közgyűlési jelenléti íveken sem vezette át, így megsértette a Polgári Törvénykönyvről szóló a 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 1:4. § (1) bekezdését. Az elnök által egyszeri alkalommal kiállított igazolásból a vadásztársaságnak nem kellett tudnia az új lakcímről, mert a tagok adatainak nyilvántartása a titkár feladata. A felperes jogi képviselőjének iratbetekintési kérelmét az intézőbizottsági határozat postára adása után vette át, ezért a kézbesítés elrendelésekor ezen okirat alapján sem ismerhette fel a lakcímváltozást. Mivel pedig e határozat „nem kereste” postai jelzéssel érkezett vissza hozzá, az szabályszerű kézbesítésnek minősül. Az elnök 2024. november 19. után három napon belül részletesen tájékoztatta a felperest a tagsági viszonyának megszűnéséről, ezért a felperes a tudomásszerzéstől számított 30 napon túl terjesztette elő a keresetlevelét. Ennek igazolása érdekében az alperes tanúbizonyítást indítványozott.

[6] Az elsőfokú bíróság a kiegészített ítéletével az alperes közgyűlésének 2025. február 1-én kelt .../2025. számú határozatát hatályon kívül helyezte. Kötelezte az alperest e határozattal érintett körben új határozat hozatalára, valamint arra, hogy biztosítson betekintést az alperes irataiba a 2019-2024. évek vonatkozásában és fizessen meg a felperesnek 29 250 Ft

perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította, a felperest pedig leletezés terhe mellett 27 000 Ft le nem rótt kereseti illeték megfizetésére kötelezte.

[7] A határozatának fellebbezett részét azzal indokolta, hogy az Alapszabály 15. pontja alapján az alperesnek meg kellett küldenie az intézőbizottság határozatát a felperesnek, aki azzal szemben a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezhetett. Mivel az alperes e határozatot postai úton a felperes régi lakcímére küldte meg, vizsgálni kellett, hogy az alperes tudott-e a felperes új lakcíméről. Ennek során abból kellett kiindulni, hogy sem jogszabály, sem pedig a vadásztársaság belső szabályai nem rendezték a lakcímváltozás bejelentésének rendjét, ezért a Ptk. 1:4. §-a alapján annak volt jelentősége, hogy a felek úgy jártak-e el ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. Ennek a követelménynek pedig az alperes magatartása nem felelt meg, mert a felperes igazolta, hogy az alperes elnöke az általa kiállított igazolásból tudomást szerzett az új lakcíméről. A felperes által benyújtott iratbetekintési kérelem szintén tartalmazta az új címet, amelyet az alperes az intézőbizottsági határozat „nem kereste” postai jelzéssel történt visszaérkezésekor már ismert, így az lett volna elvárható, ha megvizsgálja: a helyes címre adta-e ki ezt a határozatot. Mivel ez a lakcím nem vitásan helytelen volt, az intézőbizottsági határozat postai kézbesítése nem minősülhetett szabályszerűnek. Annak pedig, hogy az alperes elnöke szóban miről tájékoztatta a felperest, azért nem volt jelentősége, mert az Alapszabály 15. pontja szerint az intézőbizottsági határozatot kézbesíteni kellett volna a felperesnek, amely csupán 2025. január 14-én történt meg, így a felperes a 15 napos fellebbezési határidőt nem mulasztotta el, hiszen a fellebbezése 2025. február 29-én megérkezett az alpereshez. Mivel pedig a keresetlevelét a közgyűlési határozat elfogadásától számított 30 napon belül benyújtotta, a tudomásszerzéstől számított 30 napos szubjektív keresetindítási határidőt is betartotta. Az .../2025. közgyűlési határozat nem bírálta felül az intézőbizottság határozatát, csupán abban foglalt állást, hogy azzal szemben határidőben nem érkezett fellebbezés, így e közgyűlési határozatot csak ebben a körben lehetett vizsgálni. Mivel azonban ez az álláspont téves volt, e határozatot a Ptk. 3:37. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül kellett helyezni és kötelezni kellett az alperest új határozat hozatalára, ennek keretében pedig a felperes fellebbezésének elbírálására. Az alperesnek biztosítania kell azt is, hogy a felperes betekinthessen a vadásztársaság 2019-2024. években keletkezett irataiba, hiszen az erre irányuló kérelemnek nem vitásan nem tett eleget.

[8] Az alperes a fellebbezésének tartalma szerint elsődlegesen az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását, a kereset teljes elutasítását, másodlagosan pedig a határozat ezen részének hatályon kívül helyezését és ebben a körben az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára történő utasítását kérte. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy csak a vadásztársaság elnöke ismerte a felperes új lakcímét, maga a vadásztársaság azonban nem tudott a lakcímváltozásról, mert azt a felperes nem jelentette be neki. Azt pedig, hogy ennek tükrében miért adott helyt a keresetnek, nem indokolta meg, ezért olyan eljárási szabálysértést követett el, amely a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 380. § c) pontja és 381. §-a alapján is szükségessé teszi az elsőfokú eljárás megismétlését. Tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy az elnök ismerte a felperes új lakcímét. A vadásztársaságnak ugyanis számos tagja van, akiknek az adatait nem az elnök, hanem a titkár tartja nyilván, az pedig nem várható el az elnöktől, hogy a sokrétű feladatai mellett észlelje, hogy a felperes afrikai vadászatahoz kiállított igazoláson a nyilvántartottól eltérő lakcím szerepel, különösen úgy, hogy a lakcímváltozásra a felperes nem hívta fel a figyelmét. Ilyen kötelezettséget az Alapszabály sem ró az elnökre. Az elsőfokú bíróság nem foglalkozott azzal, hogy a tagok a kialakult gyakorlat szerint a közgyűlések jelenléti ívein tüntették fel a megváltozott lakcímüket, amelyet egy esetben a

felperes fia is megtett, a felperes azonban sohasem. Tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy a „nem kereste” jelzés miatt a vadásztársaságnak vizsgálnia kellett volna a felperes kézbesítési címének helyességét, az ugyanis nem jelenti azt, hogy ez a cím helytelen volt, hiszen ezt tartalmazta a tagnyilvántartás is. Az iratbetekintési kérelmet a vadásztársaság csak az intézőbizottsági határozat postára adása után kapta meg, azt tehát nem vehette figyelembe annak eldöntésekor, hogy milyen címre kézbesítsen. Az Alapszabályban azért nem kellett szabályozni a lakcímváltozás bejelentésének rendjét, mert mindez a tagok érdeke és felelőssége, ennek elmulasztásáért tehát a vadásztársaságot nem lehet elmarasztalni. Erre tekintettel nem a vadásztársaság, hanem a felperes sértette meg a Ptk. 1:4. §-át, hiszen az ő kötelezettsége volt az új lakcímének bejelentése, amelynek nem tett eleget, az ebből eredő hátrányos következményeket tehát neki kell viselnie. Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta azt is, hogy a Ptk. 3:36. § (1) bekezdésében foglalt 30 napos keresetindítási határidő nem a határozat kézbesítésétől, hanem az arról történt tudomásszerzéstől számít (BH2018.121.), ezért tévesen zárta el a vadásztársaságot annak bizonyításától, hogy az elnök szóban tájékoztatta a felperest a felmondásról. Ez a jogszabályi rendelkezés nem diszpozitív, így attól az Alapszabályban sem lehetett volna eltérni.

[9] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Egyetértett annak indokaival, amelyeket azzal egészített ki, hogy az alperes az iratbetekintésre kötelező elsőfokú rendelkezéssel szembeni fellebbezését nem indokolta meg. A Ptk. szabályai alapvetően diszpozitív jellegűek, ezért a tagok jogszerűen tértek el az Alapszabályban a Ptk. 3:36. §-tól.

[10] Az alperes a fellebbezési ellenkérelemre tett észrevételében fenntartotta a fellebbezését és rámutatott, hogy a Ptk. 3:36. §-tól eltérő alapszabályi rendelkezés semmis.

[11] Az ítéltáblának a fellebbezés érdemi elbírálása előtt azt kellett megállapítania, hogy annak mi a pontos tartalma. Erre azért volt szükség, mert az alperes a fellebbezési kérelmének szövegezése szerint elsődlegesen a teljes elsőfokú ítélet megváltoztatását, másodlagosan pedig annak teljes hatályon kívül helyezését kérte, a fellebbezésének tartalma alapján azonban csupán a keresetnek helyt adó rendelkezéseket vitatta. Mivel pedig a fellebbezést a Pp. 110. § (3) bekezdése alapján a tartalma szerint kellett elbírálni, az ítéltábla úgy tekintette, hogy az alperes sem az elsődleges, sem pedig a másodlagos fellebbezési kérelmében nem támadta az elsőfokú ítélet azon rendelkezését, amelyik részben elutasította a keresetet. Erre tekintettel – fellebbezés hiányában – ezt az elsőfokú rendelkezést az ítéltábla sem érintette, hanem csupán e határozat keresetnek helyt adó részét bírálta felül, amelynek során a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján nem lépte át a fellebbezési kérelem és az ellenkérelem korlátait, mert nem észlelt olyan – a fellebbezésben nem hivatkozott – eljárási szabálysértést vagy téves anyagi pervezetést, amely a Pp. 370. § (2)-(4) bekezdései alapján e korlátok átlépésére okot adott volna. Ezért kizárólag abban foglalt állást, hogy a fellebbezésben kifejtett okok miatt teljesíthető-e valamelyik fellebbezési kérelem, ennek eredményeként pedig a fellebbezést aaptalannak találta, az elsőfokú bíróság ugyanis nem sértette meg az alperes által hivatkozott eljárási és anyagi jogszabályokat, ezért – a felülbírálattal érintett körben – jogszerű érdemi döntést hozott. Az ítéltábla egyetért az általa kifejtett indokokkal is, amelyeket nem kíván megismételni, a fellebbezés tükrében ugyanakkor az alábbiakat emeli ki.

[12] Az alperes mindenekelőtt azt sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem tett eleget az indokolási kötelezettségének. Ez az érvelése azonban volt alapos. Ahogy ugyanis azt az Alkotmánybíróság a 3159/2018. (V.16.) AB határozat [31] bekezdésében már kifejtette: a bíróság indokolási kötelezettsége az ügy érdemi eldöntése szempontjából releváns körülményekre kell, hogy kiterjedjen, nem pedig minden részletre. Ennek a követelménynek pedig az elsőfokú ítélet maradéktalanul megfelelt, hiszen magyarázatot adott a perben felmerült valamennyi releváns tény- és jogkérdésre, ezért e határozatot sem a Pp. 380. § (1) bekezdés c) pontja, sem pedig a Pp. 381. §-a alapján nem volt indokolt hatályon kívül helyezni.

[13] Az elsőfokú bíróság által kifejtett indokokat ugyanakkor az ítéltábla nemcsak teljesnek, hanem helyesnek is találta. Annak eldöntése során ugyanis, hogy az .../2025. számú közgyűlési határozat hatályon kívül helyezése iránti kereset alapos-e, az alperes ellenkérelme folytán elsőként azt kellett megvizsgálni, hogy a felperes elmulasztotta-e a keresetindítási határidőt. Az alperes fellebbezési érvelésével szemben e körben az elsőfokú bíróság nem az Alapszabály 15. pontját alkalmazta, amely szerint e határidőt a közgyűlési határozat kézbesítésétől kell számítani, hanem a Ptk. 3:36. § (1) bekezdését, amely szerint e határidő a határozatról való tudomásszerzéskor kezdődik. Ez a jogi álláspont pedig megfelel a bírói gyakorlatnak, az ugyanis azon alapul, hogy a Ptk. 3:4 § (2) bekezdése kizárólag a jogi személy tagjainak (alapítóinak) egymás közti és magához a jogi személyhez fűződő viszonyuk, továbbá a jogi személy szervezetének és működésének szabályozása során biztosítja a Ptk-tól való eltérés lehetőségét. A jogi személyek határozatainak bírósági felülvizsgálata azonban nem tartozik ebbe körbe, mert azt a Ptk. a jogi személyek törvényes működésének egyik biztosítékaként szabályozza. Erre tekintettel a jogi személyek nem szabályozhatják a Ptk-tól eltérően azt, hogy milyen határidőben lehet keresetet benyújtani a határozataik bírósági felülvizsgálata iránt (BDT2021.4312., Kúria .../4. számú precedensképes határozatának [25]-[28] bekezdései). Emiatt nem az Alapszabály 15. pontja, hanem a Ptk. 3:36. § (1) bekezdése alapján kellett megvizsgálni azt, hogy a felperes elmulasztotta-e a keresetindítási határidőt, erre a kérdésre pedig az elsőfokú bíróság jogszerű választ adott. Ahogy ugyanis azt az ítéletének [24] bekezdésében kifejtette: az alperes közgyűlése az .../2025. számú közgyűlési határozatot 2025. február 1-én hozta meg, a felperes pedig a keresetlevelét az ettől számított 30 napon belül: 2025. február 22-én előterjesztette, a határozatról való tudomásszerzése és a keresetlevél benyújtása között tehát nem telt el 30 nap. Annak pedig nem volt jelentősége, hogy az alperes elnöke szóban már a közgyűlést megelőzően tájékoztatta-e a felperest az intézőbizottság határozatáról, mert az elsőfokú bíróság nem az intézőbizottsági, hanem a közgyűlési határozat hatályon kívül helyezése iránti keresetnek adott helyt, az tehát teljesen irrelevánsnak minősült, hogy a felperes – a kézbesítés előtt – tudomást szerzett-e, és ha igen, mikor szerzett tudomást az intézőbizottság határozatáról. Erre tekintettel ennek tisztázása érdekében nem kellett tanúbizonyítást fogyanatosítani, így az alperes fellebbezési érvelése e körben sem foghatott helyt.

[14] Mivel a keresettel érintett közgyűlési határozat – az elsőfokú ítélet indokolásának fellebbezéssel nem támadott része szerint – kizárólag abban foglalt állást, hogy a felperes intézőbizottsági határozattal szemben előterjesztett fellebbezése elkésztett, e határozat érdemi felülbírálata során csupán azt lehetett megvizsgálni, hogy ez a megállapítás sérti-e az Alapszabályt vagy a jogszabályokat [Ptk. 3:37. § (1) bekezdése]. E körben az elsőfokú bíróság helyesen indult ki abból, hogy az Alapszabály 15. pontja belső jogorvoslati jogot biztosított a felperesnek az intézőbizottság határozatával szemben, hiszen lehetővé tette, hogy azt a kézbesítésétől számított 15 napon belül megfellebbezhesse. Mivel ez a belső

jogorvoslati út nem a Ptk-n, hanem kizárólag az Alapszabályon alapult, annak eldöntése során, hogy a felperes határidőben gyakorolta-e az így biztosított fellebbezési jogát, nem lehetett alkalmazni a Ptk. 3:36. § (1) bekezdésében foglalt határidőszámítási szabályokat és az e körben kialakult bírói gyakorlatot. Kizárólag annak volt jelentősége, hogy az alperes – az Alapszabály 15. pontjának megfelelően – mikor kézbesítette az intézőbizottság határozatát a felperesnek, ő pedig betartotta-e a kézbesítéstől számított 15 napos fellebbezési határidőt.

[15] Az elsőfokú bíróság ezekre a kérdésekre is helyes választ adott. Az intézőbizottsági határozat postai kézbesítése ugyanis nem lehetett szabályszerű, hiszen azt az alperes olyan címre küldte meg, ahonnan a felperes nem vitásan elköltözött. Arra pedig az alperes nem hivatkozhatott, hogy a felperes új lakcímét nem ismerte, hiszen az elnöke már a kézbesítést megelőzően olyan igazolást állított ki a felperes afrikai vadászatához, amely tartalmazta ezt az adatot. Mivel pedig ezt az igazolást az alperes elnöke nem vitásan nem a saját nevében, hanem a vadásztársaság képviselőjében írta alá, annak tartalmáról értelemszerűen nemcsak ő, hanem az általa képviselt személy, azaz maga az alperes is tudomást szerzett. A felperes ugyanakkor az új lakcímét az alpereshez 2024. december 5-én érkezett iratbetekintési kérelmében is feltüntette, ezért az alperesnek – kellő gondosság esetén – ebből is észlelnie kellett volna, hogy a hozzá két nappal később: 2024. december 7-én „nem kereste” jelzéssel visszaérkezett intézőbizottsági határozatot nem a megfelelő címre próbálta kézbesíteni. Erre tekintettel a kézbesítést – immáron a helyes címre – újra meg kellett volna kísérelnie, amelyet nem tett meg, ezért nem úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben, vagyis egy súlyos jogkövetkezményt tartalmazó, jogorvoslattal is támadható intézőbizottsági határozat kézbesítése során elvárható lett volna [Ptk. 1:4. § (1) bekezdése].

[16] Alap nélkül hivatkozott az alperes arra is, hogy a felperesnek nem így kellett volna bejelentenie a lakcímének megváltozását. Azt ugyanis sem jogszabály, sem pedig a vadásztársaság belső előírásai nem rendezték, hogy a lakcímváltozást kinek és milyen módon kell jelezni, az e körben esetlegesen kialakult íratlan szokások betartását pedig nem lehet számon kérni a felperesen, ennek jogalapját ugyanis az alperes maga sem jelölte meg. Erre tekintettel a felperes az új címét bármilyen módon, így akár a perbeli igazolás kiállítása során vagy az iratbetekintési kérelmének keretei között is közölhette az alperessel, amelyet nem vitásan meg is tett. Az pedig már kizárólag a vadásztársaság felelőssége volt, hogy mit kezd a vele közölt adattal: rögzíti-e az új lakcímet a tagnyilvántartásában vagy nem. Erre tekintettel nem kellett megvizsgálni, hogy az elnök miért nem vezette vagy vezettette át a lakcímváltozást a vadásztársaság nyilvántartásaiban, továbbá miért nem kísérelte meg az intézőbizottsági határozat ismételt postai kézbesítését a felperes iratbetekintési kérelmében foglalt új lakcímére, ez ugyanis a per érdemét illetően nem bírt jelentőséggel.

[17] Relevanciája kizárólag annak volt, hogy a felperes mind az intézőbizottsági határozat kézbesítésének elrendelése előtt, mind pedig e határozat „nem kereste” postai jelzéssel történt visszaérkezését megelőzően közölte az alperessel az új lakcímét, az alperes pedig ennek ellenére kizárólag a régi lakcímére próbált kézbesíteni, így ezt a kézbesítést nem lehet szabályszerűnek elismerni. Erre tekintettel helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperes e határozatot szabályosan, azaz az Alapszabály 15. pontjának megfelelően csak 2025. január 14-én kézbesítette a felperesnek, így a 2025. január 29-én érkezett fellebbezés nem késett el. Emiatt a keresettel támadott közgyűlési határozat az Alapszabály 15. pontjával ellentétesen állapította meg, hogy az intézőbizottsági határozattal szemben határidőben nem érkezett fellebbezés, ezért azt az elsőfokú bíróság a Ptk. 3:37. § (1) bekezdése alapján jogszerűen helyezte hatályon kívül és jogszabálysértés nélkül kötelezte az

alperest új határozat meghozatalára, ennek keretében pedig a felperes határidőben érkezett fellebbezésének az elbírálására.

[18] Bár az alperes fellebbezése érintette az elsőfokú ítélet azon rendelkezését is, amelyik őt iratbetekintés biztosítására kötelezte, e körben sem az elsődleges, sem pedig a másodlagos fellebbezési kérelmét nem indokolta meg, ezért a fellebbezés korlátaihoz kötött ítéltábla ezt az elsőfokú rendelkezést – fellebbezési indokok hiányában – nem változtathatta meg és nem is helyezhette hatályon kívül.

[19] A kifejtett okok miatt az elsőfokú ítélet fellebbezett része nem sértette a fellebbezésben hivatkozott jogszabályokat, ezért azt az ítéltábla a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[20] Az alperes a másodfokú eljárásban pervesztes lett, ezért az általa felszámított perköltséget maga viseli [Pp. 83. § (5) bekezdése].

[21] A felperes ugyan kérte a másodfokú perköltségének megtérítését, azt azonban nem jelölte meg, hogy e költségek miből eredően és milyen összegben merültek fel, ezért a felszámítása nem felelt meg a Pp. 81. § (2) bekezdésének, a szabálytalanul felszámított költség viseléséről pedig az ítéltábla nem dönthetett [Pp. 82. § (3) bekezdése].

[22] A pervesztes, de személyes illetékmentes alperes által le nem rótt fellebbezési illetéket helyette az állam viseli [Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései].

Debrecen, 2026. április 16.

Dr. Molnár Tibor Tamás s.k. a tanács elnöke – előadó bíró, Szilágyiné dr. Karsai Andrea s.k. bíró, Dr. Szűcs Lajos s.k. bíró